

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

Allmänt om framställningens innehåll.

Mot bakgrunden av en nyligen företagen ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (FFS 1001/77, prop. nr 142/1977 rd), finner landskapsstyrelsen det motiverat föreslå att vissa ändringar görs i landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69). Avsikten är att de nya reglerna i riket skall - såvitt avser kommunalbeskattningen - bringas i kraft även i landskapet.

De nya regler som föreslås införda innebär dels att uppskrivning av värdet av försäkringsanstalts investeringstillgångar betraktas såsom beskattningsbar inkomst och dels att tillämpningsområdet för garantireservering enligt 46 § vidgas.

1. Uppskrivning av värdet av försäkringsanstalters investeringstillgångar.

Uppskrivning i bokföringen av värdet på penninginrättningars, försäkrings- och pensionsanstalters investeringstillgångar utgör för närvarande skattepliktig inkomst till beloppet av anskaffningsutgiften. Uppskrivning utöver anskaffningsutgiften utgör däremot inte skattepliktig inkomst. Detta förhållande kan medföra att försäkringsbolagen för att täcka den ökning av den försäkrings tekniska ansvarsskulden som föranledes av ingångna försäkringsavtal skriver upp värdet på sina finansieringstillgångar. Uppskrivningen betraktas - såsom anförts - härvid icke såsom skattepliktig inkomst medan däremot den ökning av ansvarsskulden som motsvarar uppskrivningen är en avdragbar utgift. Eftersom således den inkomst som täcker en avdragbar förlust lämnas obeskattad, uppstår obalans i beskattningen.

Av ovananförda skäl föreslås, att landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet ändras så att av försäkringsanstalt verkställd uppskrivning av investeringstillgångar blir skattepliktig inkomst. För genomförandet av de nya reglerna bör ett flertal lagrum ändras eller kompletteras. På grund av den skärpning av beskattningen som de nya reglerna innebär kan de ej tillämpas retroaktivt. Fördens skull föreslås att de första gången tillämpas vid beskattningen för år 1979.

2. Vidgande av tillämpningsområdet för bestämmelserna
beträffande garantireservering.

063

Enligt 46 § landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet får skattskyldig, som bedriver byggnads-, skeppsbyggnads- eller metallindustriverksamhet och som på grund av garantiförbindelse eller annan motsvarande förpliktelse ansvarar för fel, som uppstått i byggnad, luftfartyg, fartyg eller större maskinenhet som han producerat, under det skatteår då han överlätit produkten till beställaren avdraga verkställd garantireservering upp till högst tre procent av entreprenadsumman; såvida de faktiska reparationsutgifterna överstiger den summa som härvid erhålles, får dock dessa i stället avdras.

Skattskyldig som bedriver byggnadsverksamhet kan enligt ovan angivna lagrum göra garantireservering endast beträffande byggnad som uppförts. Reparation eller grundförbättring av existerande byggnad berättigar således ej till garantireservering. I praktiken har bestämmelsen tolkats än snävare sålunda att den ansetts tillämplig enbart på egentligt husbyggnadsarbete. Fördenskull har garantireservering ej tillåtits då fråga varit om t.ex. kajer, broar eller därmed jämförbara större anläggningar och konstruktioner. Garantiansvaret för dylika byggnadsobjekt är dock beloppsmässigt vanligen större än för vanliga hus. Fördenskull föreslås att lagens 46 § ändras så, att företag som bedriver byggnadsverksamhet får göra garantireserveringar också beträffande sådana byggnadsobjekt som faller utanför husbyggnadsverksamheten, t.ex. beträffande vägar, broar, kajer, dammar, bassänger och andra därmed jämförbara konstruktioner.

De nya reglerna i ovannämnda lagrum föreslås tillämpas första gången vid beskattningen för år 1978 och kommer därför ej att vara tillämpliga på byggnadsobjekt som överlätits till beställaren därförinnan.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

I enlighet med landstingets beslut

ändras 5 § 4 och 5 punkterna, 8 § 1 punkten, 29 § och 46 § 1 mom. landskapslagen den 25 juli 1969 om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69) samt

fogas till 5 § en ny 6 punkt och till lagen en ny 21a §, som följer:

5 §.

I 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster är bland andra:

4) ersättning för uthyrning av rörelse eller yrke eller därtill hörande egendom, rättighet eller förmån,

5) vinster på finansieringstillgångar, med i 6 § angivna undantag, samt

6) i inhemska försäkringsbolags, ömsesidiga skadeförsäkringsföreningars, understödkassors och andra därmed jämförbara försäkringsanstalters bokföring gjorda uppskrivningar av investeringstillgångar.

8 §.

I 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:

1) utgifter för anskaffning av omsättnings- och investeringstillgångar samt i 5 § 6 punkten avsedda uppskrivningar av investeringstillgångar,

21a §.

Uppskrivning av försäkringsanstalts investeringstillgångar utgör intäkt för det skatteår under vilket uppskrivningen gjordes i bokföringen.

29 §.

Anskaffningsutgiften för investeringstillgångar samt i 5 § 6 punkten avsedd uppskrivning utgör kostnad för det skatteår, varunder investeringstillgångarna överlätits eller förlorats. Anskaffningsutgiften för de investeringstillgångar som penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt innehar vid skatteårets utgång samt nämnda uppskrivning utgör dock kostnad för skatteåret till den del varmed de överstiger den sannolika utgiften för anskaffning av motsvarande investeringstillgångar vid skatteårets utgång eller det överlåtelsepris som vid samma tidpunkt sannolikt skulle erhållas för ifrågavarande investeringstillgångar. Om den skattskyldige det påyrkar betraktas som kostnad för skatteåret ytterligare högst sex procent av den del av anskaffningsutgiften eller nämnda uppskrivning som enligt bestämmelserna i denna

paragraf ej betraktats som kostnad.

Med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. avskrivnes anskaffningsutgift för byggnad som hör till investeringstillgångarna och den del av i 5 § 6 punkten avsedd uppskrivning som motsvarar sagda utgift, på samma sätt som anskaffningsutgiften för motsvarande till anläggningstillgångarna hörande byggnad.

46 §.

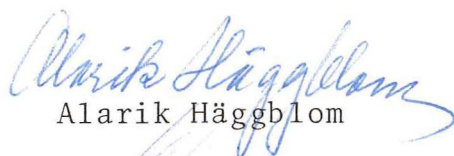
Skattskyldig som bedriver byggnads-, skeppsbyggnads- eller metallindustriverksamhet och som på grund av garantiförbindelse eller annan motsvarande förpliktelse ansvarar för fel som uppstått i av honom producerad byggnad, bro, kaj, väg, damm eller med dem jämförbar konstruktion, luftfartyg, sådant fartyg vars skrov har en största längd om minst tio meter, eller större maskinenhet får under det skatteår då han överlät produkten till beställaren avdraga garantireservering som icke överstiger tre procent av entreprenadsumman eller sådant större belopp i sannolika garantireparationsutgifter som den skattskyldige visat.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för år 1979, dock så att 46 § 1 mom., sådant lagrummet lyder i denna lag, tillämpas redan vid beskattningen för år 1978.

Mariehamn den 15 februari 1978

L a n t r å d

Lagberedningschef

Alarik Häggblom

Christer Jansson.